

WYROK TRYBUNAŁU (druga izba)

z dnia 1 marca 2007 r. *

W sprawie C-34/05

mającej za przedmiot wniosek o wydanie, na podstawie art. 234 WE, orzeczenia w trybie prejudycjalnym, złożony przez College van Beroep voor het bedrijfsleven (Niderlandy) postanowieniem z dnia 26 stycznia 2005 r., które wpłynęło do Trybunału w dniu 31 stycznia 2005 r., w postępowaniu:

Maatschap J. en G.P. en A.C. Schouten

przeciwko

Minister van Landbouw, Natuur en Voedselkwaliteit,

TRYBUNAŁ (druga izba),

w składzie: C.W.A. Timmermans, prezes izby, J. Klučka, R. Silva de Lapuerta, J. Makarczyk i G. Arestis (sprawozdawca), sędziowie,

* Język postępowania: niderlandzki.

rzecznik generalny: P. Léger,
sekretarz: R. Grass,

uwzględniając procedurę pisemną,

rozważywszy uwagi przedstawione:

— w imieniu Maatschap J. en G.P. en A.C. Schouten przez S. Dul, accountant adviseur,

— w imieniu rządu niderlandzkiego przez H.G. Sevenster i C. ten Dam, działające w charakterze pełnomocników,

— w imieniu rządu greckiego przez G. Kanellopoulosa, działającego w charakterze pełnomocnika,

— w imieniu rządu francuskiego przez G. de Bergues'a i A. Colomb, działających w charakterze pełnomocników,

— w imieniu Komisji Wspólnot Europejskich przez F. Erlbachera i T. van Rijna, działających w charakterze pełnomocników,

po zapoznaniu się z opinią rzecznika generalnego na posiedzeniu w dniu 22 czerwca 2006 r.,

wydaje następujący

Wyrok

- 1 Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym dotyczy wykładni art. 12 ust. 2 lit. b) rozporządzenia Rady (WE) nr 1254/1999 z dnia 17 maja 1999 r. w sprawie wspólnej organizacji rynku wołowiny i cielęciny (Dz.U. L 160, str. 21) i art. 2 ust. 1 lit. c) rozporządzenia Komisji (EWG) nr 3887/92 z dnia 23 grudnia 1992 r. ustanawiającego szczegółowe zasady stosowania zintegrowanego systemu zarządzania i kontroli niektórych wspólnotowych systemów pomocy (Dz.U. L 391, str. 36).
- 2 Wniosek ten został przedłożony w ramach sporu pomiędzy spółką rolniczą Maatschap J. en G.P. en A.C. Schouten (zwaną dalej „Schouten”) a Minister van Land-

bouw, Natuur en Voedselkwaliteit (niderlandzkim ministrem rolnictwa, środowiska naturalnego i jakości żywności, zwanym dalej „ministrem”) w przedmiocie odmowy przyznania specjalnej premii na hodowlę bydła płci męskiej, o którą spółka ta uprzednio się ubiegała.

Ramy prawne

- 3 Rozporządzenie nr 1254/1999 ustanawia powszechny system płatności bezpośrednich na rzecz producentów mięsa wołowego. Jedną z tych płatności jest specjalna premia na hodowlę bydła płci męskiej.

- 4 Artykuł 4 tego rozporządzenia przewiduje w tym zakresie, że:

„1. Producentowi hodującemu bydło płci męskiej może być przyznana, po złożeniu stosownego wniosku, premia specjalna. Premia jest przyznawana w formie rocznej premii w każdym roku kalendarzowym i dla każdego uprawnionego do jej otrzymania gospodarstwa w ramach pułapów regionalnych na nie więcej niż 90 zwierząt z każdej grupy wiekowej, o której mowa w ust. 2.

2. [...]

3. Aby otrzymać premię specjalną:

a) każde zwierzę objęte wnioskiem jest trzymane przez producenta w celu przybrania na wadze przez wyznaczony okres;

[...]”.

5 Artykuł 12 ust. 1 i 2 sekcji 5 rozporządzenia nr 1254/1999, zatytułowanej „Liczebność stada”, stanowi:

„1. Łączna liczba zwierząt uprawnionych do premii specjalnej i premii od krów mamek jest ograniczona poprzez stosowanie przepisów w zakresie liczebności stada w gospodarstwie liczącym dwie sztuki duże (LU) na hektar i w danym roku kalendarzowym. Liczebność stada, o której mowa powyżej, jest wyrażona w LU na jednostkę powierzchni paszowej przeznaczonej dla hodowanych zwierząt. Jednakże producent

może zostać zwolniony z obowiązku przestrzegania zasady, jeżeli liczba zwierząt w jego gospodarstwie, brana pod uwagę do celów obliczenia liczebności stada, nie przekracza 15 LU.

2. Do celów obliczania liczebności stada w gospodarstwie należy uwzględnić:

- a) samce, krowy mamki i jałówki, owce i/lub kozy, w odniesieniu do których został złożony wniosek o przyznanie premii, jak również krowy mleczne potrzebne do produkcji łącznej ilości mleka wyznaczonej dla tego producenta. Liczba zwierząt jest przeliczana na LU za pomocą tabeli przeliczeniowej znajdującej się w załączniku III;

- b) obszar przeznaczony na pasze dla zwierząt, rozumiany jako ta część gospodarstwa, która jest przeznaczona przez cały rok kalendarzowy na hodowlę bydła, owiec i/lub kóz. Obszar taki nie obejmuje:

— budynków, lasu, stawów, ścieżek,

- obszaru wykorzystywanego do innych upraw objętych wspólnotowym programem pomocy lub przeznaczonego na uprawy wieloletnie lub uprawy ogrodowe, z wyjątkiem pastwisk stałych, objętego płatnościami obszarowymi przyznawanymi zgodnie z art. 17 niniejszego rozporządzenia i art. 19 rozporządzenia (WE) nr 1255/1999,

- obszaru uprawnionego do objęcia systemem pomocy dla producentów niektórych upraw rolniczych, wykorzystywanego w programie pomocy na pasze suche lub zgodnie z krajowym lub wspólnotowym programem rezerw.

Obszar przeznaczony na pasze dla zwierząt obejmuje obszary we współużytkowaniu i obszary, na których stosowane są uprawy mieszane.”

6 Motyw 13 rozporządzenia nr 1254/1999 wskazuje, że:

„[m]ając na uwadze tendencję intensyfikacji produkcji wołowiny i cielęciny, premie od hodowli zwierząt powinny zostać ograniczone w odniesieniu do możliwości danego gospodarstwa hodowlanego w zakresie zapewnienia pożywienia dla takiego bydła w oparciu o liczbę i gatunki hodowanych zwierząt; aby uniknąć nadmiernej intensyfikacji produkcji, przyznanie premii powinno być uzależnione od przestrzegania przepisów w zakresie maksymalnej liczebności stada w danym gospodarstwie; niemniej jednak należy tu wziąć pod uwagę sytuację drobnych producentów”.

- 7 Zgodnie z art. 1 rozporządzenia Rady (EWG) nr 3508/92 z dnia 27 listopada 1992 r. ustanawiającego zintegrowany system zarządzania i kontroli niektórych wspólnotowych systemów pomocy (Dz.U. L 355, str. 1), zmienionego rozporządzeniem Rady (WE) nr 1593/2000 z dnia 17 lipca 2000 (Dz.U. L 182, str. 4) każde państwo członkowskie ustanowi zintegrowany system zarządzania i kontroli, mający zastosowanie do przepisów dotyczących premii dla producentów mięsa wołowego i cielęcego, zawartych w tytule 1 rozdział 1 rozporządzenia nr 1254/1999.
- 8 Rozporządzenie nr 3887/92 formułuje szczegółowe zasady stosowania zintegrowanego systemu zarządzania i kontroli. Artykuł 2 ust. 1 ma następujące brzmienie:

„1. W celu stosowania niniejszego rozporządzenia:

[...]

- c) [k]ażdy obszar uprawy paszowej musi być dostępny dla hodowli zwierząt przez okres minimum siedmiu miesięcy, począwszy od daty, która zostanie wyznaczona przez państwo członkowskie między dniem 1 stycznia a 31 marca” [tłumaczenie nieoficjalne podobnie jak wszystkie cytaty z tego aktu poniżej].

9 Zgodnie z art. 9 ust. 2 rozporządzenia 3887/92:

„W razie stwierdzenia, że obszar gruntów zadeklarowany we wniosku o pomoc obszarową jest większy niż obszar, którego dotyczy, kwota pomocy jest obliczana na podstawie powierzchni obszaru ustalonej w trakcie kontroli. [...]

[...]

Jeżeli stwierdzona nadwyżka jest większa niż 20% ustalonego obszaru, pomoc obszarowa nie jest przyznawana.

[...]”.

10 Mimo uchylecia, rozporządzeniem Komisji (WE) nr 2419/2001 z dnia 11 grudnia 2001 r. ustanawiającym szczegółowe zasady stosowania zintegrowanego systemu

zarządzania i kontroli niektórych wspólnotowych systemów pomocy ustanowionych rozporządzeniem Rady (EWG) nr 3508/92 (Dz.U. L 327, str. 11), rozporządzenie nr 3887/92 było nadal stosowane w odniesieniu do wniosków o pomoc dotyczących lat gospodarczych lub okresów referencyjnych zakończonych przed dniem 1 stycznia 2002 r.

Postępowanie przed sądem krajowym i pytania prejudycjalne

- 11 W dniu 9 maja 2001 r. w celu skorzystania z pomocy wspólnotowej w sektorze mięsa wołowego spółka Schouten złożyła wniosek do ministra o rejestrację jako obszarów uprawy paszowej za rok 2001 r. działek rolnych o całkowitym obszarze 70,29 ha pastwisk.
- 12 Niektóre z tych działek leżą na terenach zalewowych. Teren zalewowy jest najczęściej porośniętym trawą obszarem znajdującym się za wałem przeciwpowodziowym, tzn. pomiędzy wałem, który chroni przed powodzią tereny położone poza nim, a korytem rzeki. Tereny zalewowe pozostają zalane przez dłuższy lub krótszy okres czasu.
- 13 W dniach 10 i 11 maja 2001 r. zrobiono zdjęcia satelitarne i lotnicze regionu. Wykazały one, że część działek należących do spółki Schouten została zalana.

- 14 W dniu 1 sierpnia 2001 r. spółka Schouten złożyła, na podstawie art. 4 ust. 1 rozporządzenia nr 1254/1999, wniosek o premię specjalną na 26 sztuk bydła płci męskiej hodowanego na obszarze wspomnianym w pkt 11 niniejszego wyroku.
- 15 Pismem z dnia 17 grudnia 2001 r. minister poinformował ją, że obszar niektórych działek, ustalony za pomocą teledetekcji, jest mniejszy od zadeklarowanego obszaru uprawy paszowej wskazanego we wniosku. Jako że różnica wynosiła ponad 20%, zadeklarowany przez Schouten obszar uprawy paszowej został, na podstawie art. 9 ust. 2 rozporządzenia nr 3887/92, obniżony do zera.
- 16 Decyzją z dnia 27 maja 2002 r. minister odrzucił wniosek spółki Schouten w przedmiocie hodowli 26 sztuk bydła płci męskiej, ponieważ po obniżeniu do zera obszaru uprawy paszowej wniosek nie spełniał wymogu liczebności stada z art. 12 rozporządzenia nr 1254/1999.
- 17 Pismem z dnia 3 lipca 2002 r. spółka Schouten wniosła odwołanie od tej decyzji. Na jego poparcie, w piśmie z dnia 22 lipca 2002 r. powołuje się na fakt, że pomiar działek położonych na obszarach zalewowych został dokonany w dniu 2 lipca 2002 r. przez służby ministerstwa i że zajmowały one powierzchnię odpowiadającą w przybliżeniu obszarowi wskazanemu we wniosku.

18 Decyzją z dnia 8 sierpnia 2003 r. minister oddalił to odwołanie, ponieważ powierzchnia zadeklarowana przez spółkę Schouten jako obszar uprawy paszowej nie była nieprzerwanie dostępna w okresie siedmiu miesięcy, tj. od 31 marca do 31 października 2001 r., dla celów hodowli bydła, owiec i kóz. Minister uznał, że spółka Schouten w momencie przeprowadzania teledetekcji miała świadomość ryzyka zalania terenów, a tym samym faktu, że stwierdzona powierzchnia może okazać się mniejsza niż uprzednio zgłoszona.

19 Pismem z dnia 17 września 2003 r. spółka Schouten wniosła do College van Beroep voor het bedrijfsleven skargę przeciwko odmownej decyzji ministra. W sporze przed sądem krajowym spółka ta podnosi nadzwyczajne okoliczności zaistniałe w dniu dokonania teledetekcji, utrzymując, iż nie powinna ponosić związanego z tym ryzyka. Oświadcza ona jednocześnie, że stan wód obniżył się trzy dni po 11 maja 2001 r. i że bydło pasło się na tych obszarach dziesięć dni później.

20 Minister uznał, że art. 12 ust. 2 lit. b) rozporządzenia 1254/1999 w związku z art. 2 ust. 1 lit. c) rozporządzenia 3887/92 należy interpretować w ten sposób, iż działki zgłoszone jako obszary uprawy paszowej winny móc służyć żywieniu zwierząt w sposób nieprzerwany przez okres co najmniej siedmiu miesięcy, a w każdym razie w okresie od dnia 31 marca do dnia 31 października. Minister twierdzi, że jeżeli w tym okresie stwierdza się w drodze teledetekcji, iż działka jest zalana w całości lub części, powierzchnia zalana nie jest już dostępna jako obszar uprawy paszowej.

21 College van Beroep voor het bedrijfsleven uznał, że prawidłowość wykładni zawęža-

jącej sformułowania „musi być dostępny dla hodowli bydła, owiec lub kóz” nie jest na tyle oczywista, by nie pozostawiać uzasadnionych wątpliwości.

22 W tych warunkach College van Beroep voor het bedrijfsleven postanowił zawiesić postępowanie w sprawie i zwrócić się do Trybunału z następującymi pytaniami prejudycjalnymi:

„1) Czy art. 12 ust. 2 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 1254/1999 oraz art. 2 ust. 1 lit. c) rozporządzenia (EWG) nr 3887/92 należy interpretować w ten sposób, że obszar uprawy paszowej nie może zostać uznany za »dostępny«, jeżeli w jakimkolwiek momencie danego okresu obszar ten był zalany?

2) Jeżeli odpowiedź na pytanie pierwsze jest twierdząca, czy przywołane powyżej przepisy są wiążące, szczególnie biorąc pod uwagę ich konsekwencje?

3) Jeżeli odpowiedź na pytanie pierwsze jest przecząca, jakie kryteria należy stosować dla ustalenia, czy dany obszar czasowo zalany jest »dostępny« w rozu-

mieniu art. 12 ust. 2 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 1254/1999 i art. 2 ust. 1 lit. c) rozporządzenia (EWG) nr 3887/92?”.

W przedmiocie pytań prejudycjalnych

W przedmiocie pytania pierwszego i trzeciego

²³ W pierwszym i trzecim pytaniu prejudycjalnym, które należy rozpoznać łącznie, sąd krajowy zmierza w istocie do ustalenia, czy i w jakich okolicznościach obszar deklarowany jako obszar uprawy paszowej, czasowo zalany w okresie mającym znacznie dla sprawy, może zostać uznany za „dostępny”, w rozumieniu art. 12 ust. 2 lit. b) rozporządzenia nr 1254/1999 oraz art. 2 ust. 1 lit. c) rozporządzenia nr 3887/92.

²⁴ Tytułem wstępu należy wskazać, że rozporządzenia te nie precyzują, co należy rozumieć przez pojęcie „dostępny” obszar uprawy paszowej.

- 25 Zgodnie z utrwalonym orzecznictwem przy dokonywaniu wykładni przepisu prawa wspólnotowego należy brać pod uwagę nie tylko jego brzmienie, lecz także kontekst oraz cele uregulowania, którego stanowi on część (zob. zwłaszcza wyroki z dnia 13 listopada 2003 r. w sprawie C-294/01 Granarolo, Rec. str. I-13429, pkt 34 oraz z dnia 7 grudnia 2006 r. w sprawie C-306/05 SGAE, Zb.Orz. str. I-11519, pkt 34).
- 26 Artykuł 12 ust. 2 lit. b) rozporządzenia nr 1254/1999 wymienia powierzchnie, które nie należą do kategorii obszaru uprawy paszowej, rozumianego jako ta część gospodarstwa, która jest przeznaczona przez cały rok kalendarzowy do celów hodowli bydła, owiec lub kóz. W wykazie tym figurują wyraźnie powierzchnie, które nie stanowią części zasobów paszowych gospodarstwa, takie jak budynki, lasy, stawy, ścieżki, obszary wykorzystywane do innych upraw objętych wspólnotowym programem pomocy lub przeznaczone na uprawy wieloletnie lub uprawy ogrodowe, z wyjątkiem pastwisk stałych, objętych płatnościami obszarowymi.
- 27 Z powyższego wynika, że powierzchnia może zostać zakwalifikowana jako „dostępny” obszar uprawy paszowej w rozumieniu tego przepisu, jeżeli służy wyłącznie żywieniu zwierząt.
- 28 Za taką interpretacją przemawiają cele realizowane przez rozporządzenie nr 1254/1999. Jak wynika bowiem z trzynastego motywu tego rozporządzenia, jednym z jego założeń jest spowolnienie intensyfikacji produkcji wołowiny, ponieważ

producenci hodują bydło, którego pogłowie nieustannie rośnie przy niezmiennej powierzchni gospodarstw i ograniczonych zasobach paszowych.

29 Aby cel ten osiągnąć, art. 4 rozporządzenia 1254/1999 uzależnia przyznanie specjalnej premii od spełnienia wymogu liczebności stada, o którym mowa w art. 12 tego rozporządzenia, tj. stosunku pomiędzy liczbą zwierząt a obszarem uprawy paszowej stanowiącym zasoby paszowe tego gospodarstwa, zapewniając w ten sposób, by wspomniany obszar był w stanie zaspokoić potrzeby żywieniowe zwierząt. Stąd producent pragnący uzyskać specjalną premię nie może przeznaczyć danego obszaru na inny cel niż ich żywienie.

30 Wynika stąd, że wbrew opinii rządu niderlandzkiego fakt, iż obszar był czasowo zalany w okresie mającym znaczenie dla sprawy, nie stoi co do zasady na przeszkodzie, by był on wyłącznie przeznaczony na żywienie hodowanych tam zwierząt, a tym samym, by był uznany za „dostępny” obszar uprawy paszowej w rozumieniu art. 12 ust. 2 lit. b) rozporządzenia nr 1254/1999. Co więcej, należy w tym względzie zwrócić uwagę, że przywołany przepis nie zawiera w swym wykazie obszarów zalanych lub czasowo zalewanych, takich jak tereny zalewowe, podczas gdy obejmuje on natomiast powierzchnie, na których woda występuje stale, takie jak stawy.

31 Ponadto art. 2 ust. 1 lit. c) rozporządzenia 3887/92 precyzuje, że „każdy obszar uprawy paszowej musi być dostępny dla hodowli zwierząt przez okres minimum

siedmiu miesięcy, począwszy od daty, która zostanie wyznaczona przez państwo członkowskie między dniem 1 stycznia a 31 marca”.

32 Przepis ten, w związku z art. 12 rozporządzenia 1254/1999 ustanawiającym wymóg liczebności stada, ma na celu, jak to zostało wskazane w pkt 29 niniejszego wyroku, ograniczenie przyznawania premii jedynie na zwierzęta hodowane w gospodarstwie, którego powierzchnia jest wystarczająca, by zapewnić im paszę, oraz kwalifikuje obszar uprawy paszowej jako „dostępny”, jeżeli rzeczywiście mógł być on wykorzystywany do żywienia zwierząt hodowanych w danym gospodarstwie przez okres minimum siedmiu miesięcy w trakcie roku kalendarzowego, począwszy od daty ustalonej przepisem krajowym, przypadającej między dniem 1 stycznia a 31 marca.

33 Wyznaczenie tego rodzaju okresu minimum siedmiu miesięcy nie oznacza, wbrew twierdzeniom rządu niderlandzkiego, że aby rzeczony obszar uprawy paszowej mógł zostać uznany za „dostępny”, winien on być zajmowany przez zwierzęta w sposób nieprzerwany.

34 Jak wskazuje bowiem w pkt 51 opinii rzecznik generalny, jeżeli spełniona jest przesłanka okresu minimum siedmiu miesięcy w trakcie roku kalendarzowego, czasowa przerwa w zajmowaniu danego obszaru, z powodów takich jak krótkotrwałe zalenie, nie może podważyć jego wyłącznego przeznaczenia, jakim jest żywienie hodowanych tam zwierząt. Tym samym — jak słusznie podnosi spółka Schouten — trwające kilka

dni częściowe zalanie obszarów w trakcie okresu mającego znaczenie dla sprawy nie zmienia ich przeznaczenia jako obszarów uprawy paszowej.

35 Ponadto należy wskazać, że z treści przepisów rodzących wątpliwości interpretacyjne w postępowaniu przed sądem krajowym nie wynika w żaden sposób, że obszar uprawy paszowej winien być w danym okresie nieprzerwanie zajmowany przez zwierzęta. Ryzyko wystąpienia zmiennych warunków pogodowych, tj. powodzi, mrozu lub śniegu, powodujących, że obszary stają się czasowo niedostępne, skłoniło prawodawcę wspólnotowego do odstąpienia od wymogu okresu nieprzerwanego zajmowania.

36 Nie budzi wątpliwości, że sporne obszary były przez kilka dni zalane. Tego rodzaju czasowe zalanie, powodując przerwę w ich zajmowaniu, nie przeszkodziło co do zasady w dochowaniu terminu wymaganego art. 2 ust. 1 lit. c) rozporządzenia nr 3887/92.

37 Do sądu odsyłającego należy w tym zakresie zbadanie, czy mimo tej krótkiej przerwy w zajmowaniu obszarów spornych w postępowaniu przed sądem krajowym mogły one rzeczywiście służyć żywieniu zwierząt podczas okresu minimum siedmiu miesięcy w toku roku kalendarzowego, poczynając od daty określonej w przepisach krajowych, przypadającej na okres od 1 stycznia do 31 marca.

- 38 Mając na względzie ogół poprzedzających uwag, na pierwsze i trzecie pytanie trzeba udzielić odpowiedzi, iż art. 12 ust. 2 lit. b) rozporządzenia nr 1254/1999 i art. 2 ust. 1 lit. c) rozporządzenia nr 3887/92 należy interpretować w taki sposób, że działka zadeklarowana jako obszar uprawy paszowej może zostać uznana za „dostępną”, jeżeli po pierwsze jej wyłącznym przeznaczeniem jest żywienie hodowanych tam zwierząt w trakcie całego roku kalendarzowego, a po drugie mogła ona rzeczywiście służyć żywieniu wspomnianych zwierząt podczas minimalnego okresu siedmiu miesięcy w tym roku kalendarzowym, poczynając od daty ustalonej w przepisach krajowych, przypadającej pomiędzy 1 stycznia a 31 marca, nawet jeśli wspomniana działka nie była zajmowana w nieprzerwany sposób przez te zwierzęta, na przykład z powodu czasowego zalania.

W przedmiocie pytania drugiego

- 39 Mając na uwadze odpowiedź udzieloną na pierwsze i trzecie pytanie, zbędne jest udzielanie odpowiedzi na pytanie drugie.

W przedmiocie kosztów

- 40 Dla stron postępowania przed sądem krajowym niniejsze postępowanie ma charakter incydentalny, dotyczy bowiem kwestii podniesionej przed tym sądem; do niego zatem należy rozstrzygnięcie o kosztach. Koszty poniesione w związku z przedstawieniem uwag Trybunałowi, inne niż poniesione przez strony postępowania przed sądem krajowym, nie podlegają zwrotowi.

Z powyższych względów Trybunał (druga izba) orzeka, co następuje:

Artykuł 12 ust. 2 lit. b) rozporządzenia Rady (WE) nr 1254/1999 z dnia 17 maja 1999 r. w sprawie wspólnej organizacji rynku wołowiny i cielęciny i art. 2 ust. 1 lit. c) rozporządzenia Komisji (EWG) nr 3887/92 z dnia 23 grudnia 1992 r. ustanawiającego szczegółowe zasady stosowania zintegrowanego systemu zarządzania i kontroli niektórych wspólnotowych systemów pomocy należy interpretować w taki sposób, że działka zadeklarowana jako obszar uprawy paszowej może zostać uznana za „dostępna”, jeżeli po pierwsze jej wyłącznym przeznaczeniem jest żywienie hodowanych tam zwierząt w trakcie całego roku kalendarzowego, a po drugie mogła ona rzeczywiście służyć żywieniu wspomnianych zwierząt podczas minimalnego okresu siedmiu miesięcy w tym roku kalendarzowym, poczynając od daty ustalonej w przepisach krajowych, przypadającej pomiędzy 1 stycznia a 31 marca, nawet jeśli wspomniana działka nie była zajmowana w nieprzerwany sposób przez te zwierzęta, na przykład z powodu czasowego zalania.

Podpisy